

**អភិបូជារណនិក្សទី២៨នៃរដ្ឋធម្មនុញ្ញ
ពីព្រះសហគមន៍សន្តិភាពសេនាឡៃព្រះកុមារយេស៊ូ
ថ្ងៃកម្សាន្ត ថ្ងៃទី១០ ខែតុលា ឆ្នាំ២០២១**

“តើត្រូវធ្វើដូចម្តេចដើម្បីទទួលបានជីវិតអស់កល្បជានិច្ច?”

“លោកគ្រូជំនុំសប្បុរសឆើយ តើខ្ញុំត្រូវធ្វើអ្វីដើម្បីឱ្យបានទទួលជីវិតអស់កល្បជានិច្ចទុកជាមរតក?”

បងប្អូនជាទីស្រឡាញ់

សំណួរដែលយើងបានស្តាប់ថ្ងៃនេះ ជាសំណួរដែលណែនាំឱ្យយើងចូលក្នុងរឿងដ៏មានសារៈសំខាន់បំផុត នៃជីវិតរបស់យើងលើផែនដីនេះ។ គោលដៅនៃជីវិតយើង អនាគតនៃជីវិតយើង ផ្លូវនៃជីវិតយើងទៅដល់ណា។ បុរសម្នាក់ដែលបានសួរទៅព្រះយេស៊ូថា **តើត្រូវធ្វើដូចម្តេចដើម្បីទទួលបានជីវិតអស់កល្បជានិច្ចទុកជាមរតក?** ណែនាំឱ្យយើងយល់ថា អនាគតរបស់យើង គោលដៅនៃជីវិតរបស់យើងគឺទទួលបានជីវិតអស់កល្បជានិច្ចទុកជាមរតក។

នេះជាសំណួរដែលត្រូវតែណែនាំឱ្យយើងគិតពិចារណា ជាពិសេសពីប៉ុន្មានខែដែលយើងភ្ជាប់ជាមួយកូវីដ-១៩។ យើងបានឃើញ ទាំងនៅប្រទេសកម្ពុជាទាំងនៅក្នុងពិភពលោក មានជាង៤លានកន្លះដែលបានទទួលមរណៈភាពដោយសារជំងឺកូវីដ-១៩។ ពេលយើងបានឃើញមានកូនក្មេងអ្នកជំងឺដែលក្មេងៗ អ្នកខ្លះម្តូបអាហារ អ្នកខ្លះគ្រូពេទ្យដើម្បីព្យាបាល ឬដោយសារសង្គ្រាម ដែលបណ្តាលឱ្យពួកគេទទួលមរណៈភាពមុនអាយុ។ ណែនាំឱ្យយើងត្រូវតែយល់ សំណួរនេះមិនមែនជាសំណួរសម្រាប់ចាស់ៗ សំណួរនេះមិនមែនសម្រាប់មនុស្សដែលកំពុងរស់នៅនៅក្នុងជំណាក់កាលចុងក្រោយនៃជីវិតផ្ទាល់ខ្លួន ដោយសារជិតផុតអាយុ សំណួរនេះជាសំណួរសម្រាប់យើងទាំងអស់គ្នា។

ពីថ្ងៃដែលយើងបានទទួលអគ្គសញ្ញាប្រមុជទឹក យើងបានសុំជំនឿដើម្បីទទួលជីវិតអស់កល្បជានិច្ច។ សំណួរដែលមានថ្ងៃនេះសម្រាប់យើង **តើយើងធ្វើដូចម្តេចដើម្បីទទួលជីវិតអស់កល្បជានិច្ច?** យើងមិនទុកសំណួរនេះសម្រាប់ចាស់ជរា។ តាមពិត នៅក្នុងព្រះសហគមន៍កាតូលិករបស់យើង យើងបានឃើញទាំងក្មេងៗ ទាំងយុវជនយុវនារី ទាំងមនុស្សពេញវ័យ ដែលបានចូលអភិបូជាជារៀងរាល់អាទិត្យ ដែលស្តាប់ព្រះបន្ទូលជារៀងរាល់អាទិត្យ។ ជាព្រះបន្ទូលដ៏មានជីវិត ដូចយើងបានស្តាប់នៅក្នុងអត្ថបទទី២ថ្ងៃនេះ: **“ជាព្រះបន្ទូលដ៏មានជីវិត ដែលមុតជាងដាវមុខពីរ”**។ ព្រះបន្ទូលដែលណែនាំឱ្យយើងភ្ញាក់ស្មារតីពីមួយថ្ងៃទៅមួយថ្ងៃ ហេតុនេះហើយជំនឿរបស់យើងសាសនារបស់យើងមិនទុកសម្រាប់ចាស់ៗ ដែលចង់ធ្វើបុណ្យនៅក្នុងជីវិតចុងក្រោយរបស់គាត់ផ្ទាល់។ ផ្ទុយទៅវិញ ជាសាសនាដែលចូលនៅក្នុងជីវិតរបស់យើងពីមួយថ្ងៃទៅមួយថ្ងៃ ដើម្បីណែនាំឱ្យយើងគិតពិចារណា **មូលហេតុអ្វីខ្ញុំដើរតាមព្រះយេស៊ូ? មូលហេតុអ្វីខ្ញុំបានចូលនៅក្នុងព្រះសហគមន៍? មូលហេតុអ្វីខ្ញុំបានសុំទទួលពិធីប្រមុជទឹក? ចម្លើយយើងមាន ដោយសារយើងសុំមានជំនឿ ជំនឿណែនាំឱ្យខ្ញុំទទួលជីវិតអស់កល្បជានិច្ច នេះជាគោលដៅនៃជីវិតរបស់យើង។**

បងប្អូនជាទីស្រឡាញ់ សំណួរដែលយើងស្តាប់ថ្ងៃនេះជាសំណួរដែលណែនាំឱ្យយើង ចូលនៅក្នុងអ្វីដែលសំខាន់បំផុតសម្រាប់ជីវិតរបស់យើងបច្ចុប្បន្ននេះ។ នៅពេលយើងស្តាប់ចម្លើយយើងដឹងថា ទី១ កុំសម្លាប់មនុស្ស ទី២ កុំប្រព្រឹត្តអំពើជិតក្បត់ ទី៣ កុំលួចទ្រព្យសម្បត្តិរបស់គេ ទី៤ កុំនិយាយកុហក ទី៥ សូមគោរពមាតាបិតា។ នេះជារឿយមូលដ្ឋានទាំង៥ ដែលយើងត្រូវតែយកចិត្តទុកដាក់ដើម្បីដើរតាមព្រះយេស៊ូ ដើម្បីដើរតាមព្រះជាម្ចាស់ និងជាពិសេសដើម្បីរកឃើញជីវិតអស់កល្បជានិច្ច។

តាមពិត ថ្ងៃនេះព្រះយេស៊ូបានណែនាំឱ្យយើងគិតពិចារណាថែមទៀត ដោយសារបុរសនោះដែលបានគោរពរឿយពីដើមរៀងមក ប៉ុន្តែគាត់បានស្តាប់ព្រះបន្ទូលមួយដែលណែនាំឱ្យគាត់ព្រួយចិត្ត។ ព្រះបន្ទូលនេះក៏សម្រាប់យើងថ្ងៃនេះដែរ **“នៅខ្វះកិច្ចការមួយទៀតដែលលោកមិនទាន់ធ្វើ គឺអញ្ជើញទៅលក់អ្វីៗដែលមានហើយចែកឱ្យអ្នកក្រីក្រ រួចសឹមអញ្ជើញមកតាមខ្ញុំ”**។ ដូច្នេះ នៅក្នុងនេះយើងមានចំណុចដ៏សំខាន់ គឺដើម្បីទទួលជីវិតអស់កល្បជានិច្ច យើងមិនអាចភ្ជាប់ជាមួយទ្រព្យសម្បត្តិនៃលោកិយ មិនអាចជាប់ដោយមានចិត្តលោភលន់ ចង់បានប្រមូលសម្រាប់យើងថែមទៀតនិងថែមទៀត។ ផ្ទុយទៅវិញ នៅពេលព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលថា សូមលក់ទ្រព្យសម្បត្តិទាំងអស់នឹងចែកទៅអ្នកក្រីក្រ មានន័យថាណែនាំឱ្យយើងគិតដល់បងប្អូនឯទៀតៗជានិច្ចណែនាំឱ្យយើងចែករំលែកជាមួយមនុស្សដែលខ្វះខាតជាងយើង។ ដូច្នេះ កុំឱ្យយើងទៅជាមនុស្ស

ដែលពោរពេញដោយចិត្តលោភលន់ចង់មានទ្រព្យសម្បត្តិយ៉ាងច្រើន។ នេះតែប៉ុណ្ណឹងមិនទាន់ល្មមទេ ចុងក្រោយព្រះយេស៊ូបានណែនាំឱ្យយើងដើរតាមព្រះយេស៊ូតែម្តង។ ដូច្នោះ ប្រសិនបើយើងពិចារណាអំពីដំណើរដែលបុរសនោះត្រូវតែធ្វើ ដើម្បីទទួលជីវិតអស់កល្បជានិច្ចជាមរតកជាមួយព្រះយេស៊ូគឺ៖

ទី១ គោរពវិន័យដ៏សំខាន់ (កុំសម្លាប់ជីវិត កុំប្រព្រឹត្តអំពើធិតក្បត់ កុំលួចទ្រព្យសម្បត្តិគេ កុំនិយាយកុហក សូមគោរពមាតាបិតា)។ នេះជាអ្វីដែលយើងត្រូវការធ្វើ ដើម្បីរស់នៅយ៉ាងសុខដុមរមនាពោរពេញដោយសេចក្តីសុខសាន្តនៅក្នុងសង្គម។ ដើម្បីរស់នៅក្នុងសង្គម ប្រសិនបើយើងទាំងអស់គ្នាយើងគោរពមូលដ្ឋាននៃវិន័យនេះ ណែនាំឱ្យសង្គមរបស់យើងពោរពេញដោយសេចក្តីសុខ។ ដោយសារយើងដឹងថា យើងមិនសម្លាប់គេ យើងមិនលួចទ្រព្យសម្បត្តិគេ យើងមិនប្រព្រឹត្តអំពើធិតក្បត់ យើងមិននិយាយកុហក យើងគោរពមាតាបិតា ល្មមអាចធ្វើឱ្យសង្គមរបស់យើងមានសេចក្តីសុខមែន។

ទី២ យើងធ្វើដូចម្តេចដើម្បីគិតដល់បងប្អូនឯទៀតៗដែលកំពុងពិបាក ដូច្នោះមិនមែនតែណែនាំឱ្យយើងមានទំនាក់ទំនងយ៉ាងស្រួលជាមួយអ្នកដទៃ ឱ្យយើងចេះគោរពធម៌វិន័យ ឱ្យចេះគោរពសីលធម៌ ឱ្យយើងចេះនឹកឃើញដោយមានចិត្តអាណិតមេត្តា។ ចិត្តអាណិតមេត្តាដល់បងប្អូនឯទៀតៗដូចព្រះយេស៊ូមានព្រះហឫទ័យមេត្តា។ ថ្ងៃនេះ យើងបានស្តាប់ពាក្យមួយដែលណែនាំឱ្យយើងត្រូវតែទទួលបានភាពកក់ក្តៅមែនទែន គឺព្រះយេស៊ូមានព្រះហឫទ័យស្រឡាញ់គាត់ **“នៅពេលនោះព្រះយេស៊ូទតមើលទៅគាត់ និងព្រះយេស៊ូមានព្រះហឫទ័យស្រឡាញ់គាត់ មុនព្រះយេស៊ូអប់រំគាត់ថែមទៀត”**។ ព្រះយេស៊ូបានអប់រំ ឱ្យយើងចេះនឹកឃើញដល់បងប្អូនឯទៀតៗ ឱ្យយើងចេះនឹកឃើញដល់មនុស្សដែលកំពុងខ្វះខាត មនុស្សដែលកំពុងពិបាក ឱ្យយើងមានចិត្តអាណិតមេត្តាដល់អ្នកដទៃ។

ទី៣ ដើម្បីរស់នៅក្នុងសេចក្តីសុខក្នុងចិត្តរបស់យើង យើងគោរពវិន័យដើម្បីឱ្យសង្គមរបស់យើងមានសុខដុមរមនា យើងនឹកឃើញដល់បងប្អូនឯទៀតៗដោយមានចិត្តអាណិតមេត្តា និងយើងយកព្រះយេស៊ូជាទីពឹងតែម្តង។ នៅពេលយើងលក់ទ្រព្យសម្បត្តិរបស់យើងទាំងអស់ យើងដើរតាមព្រះយេស៊ូ **“បន្ទាប់មកសឹមអញ្ជើញមកតាមខ្ញុំ”**។ នេះយើងឡើងដល់កំពូលហើយ ដោយយល់ថាជីវិតរបស់យើងពោរពេញដោយសេចក្តីសុខលុះត្រាតែយើងគោរពធម៌វិន័យ លុះត្រាតែយើងស្រឡាញ់បងប្អូនឯទៀតៗដោយមានចិត្តអាណិតមេត្តាជានិច្ច និងឱ្យយើងភ្ជាប់ជាមួយព្រះយេស៊ូ

ផ្ទាល់។ នេះជាសេចក្តីសុខដែលយើងរកឃើញ ដោយសារយើងត្រៀមខ្លួនដើម្បីទទួលជីវិតអស់ កល្យានិច្ច។

បងប្អូនជាទីស្រឡាញ់ ជីវិតរបស់យើងមិនតែភ្ជាប់នៅក្នុងសង្គមបច្ចុប្បន្ននេះតែប៉ុណ្ណឹង ប៉ុន្តែជីវិត របស់យើងត្រូវការភ្ជាប់ជាមួយព្រះយេស៊ូដែលគង់នៅជាមួយយើង និងជាមួយព្រះជាម្ចាស់ដែល នៅស្ថានបរមសុខ។ ហេតុនេះហើយ ជីវិតរបស់យើងមិនអាចតែទទួលការចិញ្ចឹមពីសង្គមបច្ចុប្បន្ន នេះ ប៉ុន្តែត្រូវតែទទួលចិញ្ចឹមនៅក្នុងផ្លូវវិញ្ញាណតាមព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាម្ចាស់ ដូចយើងបាន ស្តាប់ថ្ងៃនេះ “ព្រះបន្ទូលដ៏មានជីវិត ព្រះបន្ទូលដែលមុតជាងដាវមុខពីរទៅទៀត ព្រះបន្ទូលដែល ណែនាំឱ្យយើងភ្ញាក់ស្មារតីជានិច្ច ព្រះបន្ទូលដែលមើលឃើញគោលដៅរបស់យើងយ៉ាងជ្រៅបំផុត ព្រះបន្ទូលដែលណែនាំឱ្យយើងទៅជាមនុស្សទេវនៅមុខព្រះយេស៊ូតែម្តង” នេះជាព្រះបន្ទូលដែល ណែនាំឱ្យយើងទទួលជីវិតអស់កល្យានិច្ច។

នៅក្នុងពេលវេលានៃជំងឺកូវីដ-១៩កន្លងមក យើងបានឃើញជីវិតរបស់យើងទៅជាជីវិតចង្អៀត ចង្អល់ ដោយគិតអំពីយើងផ្ទាល់ខ្លួនច្រើនជាង។ ប៉ុន្តែ ឥឡូវនេះដល់ពេលវេលាដើម្បីភ្ញាក់ស្មារតី សារជាថ្មី ដល់ពេលវេលាដែលយើងយល់ថា ប្រសិនបើយើងមិនយកព្រះបន្ទូលជាទីពឹង យើងធ្វើ ដូចម្តេចដើម្បីទទួលជីវិតអស់កល្យានិច្ច។ ដល់ពេលវេលា ដើម្បីនឹកឃើញដល់បងប្អូនទៀតៗ ដោយមានចិត្តអាណិតមេត្តាថែមទៀត។ ជាពិសេសនៅក្នុងខែតុលា ដែលជាខែណែនាំឱ្យយើង ទៅជាអ្នកប្រកាសព្រះបន្ទូលដំណឹងល្អ ជាខែសម្រាប់យើងជាគ្រីស្តបរិស័ទពិចារណា **តើខ្ញុំធ្វើដូច ម្តេចដើម្បីប្រកាសដំណឹងល្អ?** ប៉ុន្តែ ដើម្បីប្រកាសដំណឹងល្អយ៉ាងត្រឹមត្រូវយើងត្រូវការរៀនរូមរបស់ ជាមួយព្រះយេស៊ូសិន។ យើងធ្វើដូចម្តេចដើម្បីនិយាយអំពីព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាម្ចាស់ ប្រសិន បើយើងមិនគោរពធម៌វិន័យ ប្រសិនបើយើងឥតមានចិត្តអាណិតមេត្តាដល់បងប្អូនទៀតៗ ប្រសិនបើយើងមិនភ្ជាប់ជាមួយព្រះយេស៊ូផ្ទាល់ដែលជាទីពឹងរបស់យើង យើងធ្វើដូចម្តេចដើម្បីផ្តល់សក្ខីភាពអំពីព្រះបន្ទូលដ៏មានជីវិតហ្នឹង។

ដូច្នោះខែតុលានេះ យើងយកចិត្តទុកដាក់ដើម្បីរៀនរូមរបស់ជាមួយព្រះយេស៊ូ ដើម្បីរៀនរូមរបស់ជា មួយព្រះនាងម៉ារី និងសន្តសន្តីបុគ្គលទាំងឡាយ។ ថ្ងៃនេះ យើងសប្បាយចិត្តដែលយើងបានមក ដល់ព្រះវិហារសន្តិភាពនៃព្រះកុមារយេស៊ូ ដែលជាឧបការីនៃការប្រកាសដំណឹងល្អ។ ទោះបី សន្តិភាពនោះ នៅតែក្នុងអារម្មណ៍សម្ងាត់អស់មួយជីវិត ប៉ុន្តែគាត់បានភ្ជាប់ជាមួយព្រះយេស៊ូ គាត់ភ្ជាប់

ជាមួយធម៌វិន័យរបស់ព្រះអង្គ គាត់ភ្ជាប់ជាមួយបងស្រីឯទៀតៗនៅក្នុងអាណាម ណែនាំឱ្យគាត់ទៅ
ជាសាក្សីដ៏ពិតប្រាកដ នៃព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាម្ចាស់ ជាព្រះបន្ទូលដ៏មានជីវិត។

បងប្អូនជាទីស្រឡាញ់ ថ្ងៃនេះជាថ្ងៃទី១០ ខែតុលា ជាថ្ងៃដែលសម្តេចប៉ាប ហ្វ្រង់ស៊ីស្កូ នៅទីក្រុងរ៉ូ
មបើកមហាសន្និបាត ដែលណែនាំឱ្យព្រះសហគមន៍ធ្វើដំណើររួមជាមួយគ្នា។ ធ្វើដំណើររួមជា
មួយគ្នាជាគ្រីស្តបរិស័ទ រួមជាមួយគ្នាជាមួយសង្គម និងជាពិសេសរួមជាមួយគ្នាជាមួយព្រះយេស៊ូ
។ តាមភូមិភាគនីមួយៗទូទាំងពិភពលោក សប្តាហ៍ក្រោយយើងត្រូវតែបើកមហាសន្និបាតនេះដែរ
។ ដូច្នេះ ខ្ញុំនឹងបើកពេលអភិបូជាសប្តាហ៍ក្រោយ ដើម្បីឱ្យយើងទាំងអស់គ្នានៅក្នុងរយៈពេល២ឆ្នាំ
ខាងមុខ (២០២១-២០២៣) រួមជាមួយសម្តេចប៉ាប ហ្វ្រង់ស៊ីស្កូ រួមជាមួយព្រះសហគមន៍នីមួយៗ
ដែលមាននៅក្នុងពិភពលោក។ ដោយដឹងថា មានភូមិភាគជាង៤៥០ទូទាំងពិភពលោក យើងធ្វើ
ដំណើរជាមួយគ្នា ជាមួយគ្នាជាមហាគ្រូសារគ្រីស្តបរិស័ទ ជាមួយគ្នាជាមួយសង្គមបច្ចុប្បន្ននេះ ជា
មួយគ្នាជាមួយព្រះយេស៊ូ ដើម្បីប្រកាសអំពីព្រះបន្ទូលដ៏មានជីវិត។

នៅពេលនេះ យើងទូលអង្វរព្រះវិញ្ញាណដ៏វិសុទ្ធ ដើម្បីឱ្យព្រះវិញ្ញាណដ៏វិសុទ្ធបំភ្លឺយើង ឱ្យយើង
ទៅជាសាក្សីនៃដំណឹងល្អតាមរបៀបដែលយើងរស់នៅ គោរពធម៌វិន័យរបស់ព្រះអង្គ អាណិត
មេត្តាដល់បងប្អូនឯទៀតៗ និងភ្ជាប់ជាមួយព្រះយេស៊ូជានិច្ច។ អាម៉ែន។

+ លោកអភិបាល អូលីវីយ៉េ ជឺតហស្ត
អភិបាលព្រះសហគមន៍កាតូលិកកម្ពុជា
ភូមិភាគភ្នំពេញ